

ת"פ 26415/06/17 - מדינת ישראל נגד א פ

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 26415-06-17 מדינת ישראל נ' פ
תיק חיצוני: 351869/2016

בפני
מאשימה
נגד
נאשמים
החלטה

כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מדינת ישראל
א פ

לפניי בקשה לעיון בחומר חקירה לפי סעיף 108 לחסד"פ.

בא כוח המבקש (הנאשם) עותרת לאפשר עיון בחומר חקירה המצוי ברשות המאשימה או חומר שהיה צריך להימצא ברשותה, ולא הועבר לידי המבקש.

הבקשה מכוונת לתיק אישי של המתלוננת, הגב' מ.מ.ז. ת.ז. ..., המתנהל בלשכת הרווחה ב---.

בא כוח המבקש מפנה לסעיפי האישום המיוחסים למבקש.

בא כוח הנאשם סבורה כי כתב האישום מבוסס בעיקרו על עדות המתלוננת, שלדעתה מלווה הסתירות פנימיות ובסתירות מול חלק מעדי התביעה.

עמדת בא כוח המבקש;

בא כוח המבקש ציינה כי המבקש מכחיש את האישומים המיוחסים והיא סבורה כי לא בכדי שוחרר במסגרת תיק מ"י 31912-08-16, כבר במסגרת הארכת המעצר הראשונה.

בא כוח המבקש סבורה כי חומר החקירה המבוקש יסייע הן למבקש והן לבית המשפט להגיע לחקר האמת ויאפשר למבקש קיומו של הליך הוגן.

בא כוח המבקש ציינה כי למתלוננת הייתה מערכת יחסים עם המבקש, במסגרתה נולדה להם בת משותפת, בעוד המבקש נשוי ואב לילדים. עוד מציינת בא כוח המבקש, כי האירוע נשוא כתב האישום הינו תולדת וויכוח, במהלכו הבהיר המבקש למתלוננת כי אין בכוונתו להתגרש מאשתו וכי הקשר בין השניים מסתיים.

בא כוח המבקש טוענת כי המתלוננת איימה על המבקש כי בכוונתה להגיש תלונה במשטרה בטיעון שהוא אנס ותקף אותה, בשל כך שלא הייתה יכולה לשאת את המחשבה בדבר הפרידה.

הוסיפה בא כוח המבקש וטענה כי המתלוננת סובלת מבעיות אלוהול ובעבר נהגה להטריד את המבקש ובני משפחתו.

בבקשה גם צוין, כי המבקש ואשתו הגישו תלונה כנגד המתלוננת בעבר בשל כך שאימה עליהם, תקפה אותם ואף גרמה נזק לרכבם (פ"א 5691-08-14), ולמיטב ידיעתו הוגש כתב אישום כנגד המתלוננת והיא נמצאה אשמה בדין.

בא כוח המבקש מציינת כי במסגרת בקשה לעיון בחומר חקירה 51171-12-17 הוגשה בקשה לגילוי חומר חקירה ובין היתר התבקש לעיין בגיליון ההרשעות של המתלונן וחומרים נוספים, אותם קיבל המבקש במסגרת החלטה של כב' השופטת חולתא מיום 09.01.2018 ויום 25.01.2018.

באשר לתיק הרווחה, צוין, כי כב' השופטת חולתא ציינה כי יש להגיש את הבקשה בפני המותב שידון בתיק.

הוסיפה בא כוח המבקש וציינה כי מאחר שבין הצדדים התקיים דין ודברים לקבלת מלוא חומרי החקירה שהותרו על ידי כב' השופטת חולתא להעברה להגנה, התעכבה הבקשה דנן.

בא כוח המבקש טוענת כי יש חשיבות רבה לקבלת המסמכים בתיק הרווחה של המתלוננת, שכן לדידה ניתן ללמוד ממנו, בין היתר, על מהימנות המתלוננת.

בא כוח המבקשת ציינה, כי המבקש שהינו אביה של הבת המשותפת, קטינה, מצא את המתלוננת לא אחת שתויה, כשהקטינה נותרה לבדה ומשטרה הוזעקה למקום.

נטען כי המבקש דיווח לרשויות הרווחה על מצבה של המתלוננת. עוד נטען, כי ניסיונות המבקש לשכנע את המתלוננת ללכת לגמילה לא צלחו.

בא כוח המבקש סבורה כי קבלת תיק הרווחה לעיון יכול לאשש את גרסתו של המבקש ומהימנותו.

עוד טוענת בא כוח המבקש, כי עיון בתיק הרווחה יאפשר לסתור באופן מובהק את גרסת המתלוננת כי לא נגעה באלכוהול מאז ההיריון של בתה ואת העובדה שאינה צורכת אלכוהול כשנתיים.

בא כוח המבקש סבורה כי קבלת תיק הרווחה חיונית להגנת המבקש לניהול הגנתו כראוי ולהוכחת חפותו.

עמדת בא כוח המשיבה;

בא כוח המשיבה (המאשימה) מתנגדת לבקשה.

בא כוח המשיבה הפנתה לסעיף 50 (א) לפקודת הראיות (נוסח חדש) תשל"א - 1971 הקובע חיסיון לגבי חומרים שמתקבלים במסגרת מטופל - עובד סוציאלי.

בא כוח המשיבה ציינה, כי תיק הרווחה מוגן גם על פי סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981.

בא כוח המשיבה טענה כי מאחר שהחומר חוסה תחת החיסיון של מטופל ועובד סוציאלי ומאחר שהמתלוננת לא ויתרה על החיסיון, הרי שלא ניתן לחושפו.

הוסיפה בא כוח המשיבה וציינה כי הבקשה הוגשה ונדונה במסגרת בקשה קודמת לפי סעיף 74 בע"ח 51171-12-17 וכי בהחלטה מיום 19.02.2018 קבע בית המשפט כי המידע המצוי בתיק הרווחה אינו נוגע לליבת האישומים.

עוד נטען, כי באותה החלטה נקבע, כי גם אם בתיק מידע על הרגלי שתייה של המתלוננת הרי ניתן להטיח זאת במסגרת

חקירה נגדית ואין בכך כדי לקעקע באופן ספציפי את התקיימות יסוד מיסודות העבירה, ולכן שאלת צריכת אלוהול אינה מצויה בליבת האירוע המיוחס למבקש.

בא כוח המשיבה טוענת בנסיבות המפורטות לעיל כי בית המשפט, כב' השופטת חולתא דחתה את הבקשה לעיון בחומר חקירה המבוקש.

הוסיפה בא כוח המשיבה וציינה, כי לבקשת כב' השופטת חולתא, פנתה המשיבה אל המתלוננת לברר אם מסכימה לאפשר עיון בתיק הרווחה, אך היא סירבה לאפשר העברת התיק לעיון גורם חיצוני כזה או אחר.

בנסיבות העניין, ניתנה החלטה נוספת של כב' השופטת חולתא ביום 05/03/2018 שהדיון בבקשה הסתיים אך לא נסתם הגולל בפני המבקש להעלות את הבקשה במסגרת הדיונית המתאימה.

בא כוח המשיבה מדגישה כי למבקש מיוחסות עבירות אלימות וכי אין עסקין בתיק של גרסה מול גרסה נוכח קיומם של חיזוקים לעדות המתלוננת.

בא כוח המשיבה גורסת כי מדובר במסע דיג וכי לא הונחה תשתית מתאימה המצדיקה פגיעה משמעותית בפרטיותה של המתלוננת.

בא כוח המשיבה הוסיפה וטענה כי עומדות זו מול זו שתי זכויות בסיסיות, עקרוניות, זכות הפרט לשמירה על כבודו ופרטיותו אל מול זכותו של המבקש להתמודד עם האישומים כנגדו והיא מבקשת למצוא את האיזון הנכון בין שתי הזכויות.

בא כוח המשיבה סבורה כי אין לפגוע בזכויות הפרט במקרה דנן יתר על המידה והפנתה לבג"ץ 9164/04 **מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים פד"י ס (1) בעמוד 360**, שם נקבע כי יש למצוא את האיזון הראוי בין זכויות הנאשם למשפט הוגן לבין זכות יסוד של עדים או מתלוננים לפרטיות וכבוד.

סופו של דבר, ביקשה בא כוח המשיבה לדחות את בקשת המבקש על הסף והיא סבורה כי הגנתו לא נפגעת ובפניו פתוחה הדרך לחקור את המתלוננת חקירה נגדית על בסיס המסמכים בתיק.

דין:

סעיף 108 לחוק סדר דין פלילי עניינו צו להמצאת מסמכים ומוצגים. הסעיף קובע כדלקמן:

בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.

המושג "חומר חקירה" פירושו רחב, הכולל חומר ראיתי שיש לו קשר עקיף ליריעה הנפרשת.

אין להרחיב את המונח "לראיות שחשיבותן ונגיעתן לאישום הפלילי הספציפי הינה שולית ורחוקה מדי" [בש"פ 84-06-12 **אלמוני נגד מדינת ישראל** (2012)], ואולם בגדר המונח נכללת "כל ראיה העשויה להיות רלוונטית לשאלות העומדות להכרעה במשפט, במישרין או בעקיפין, בין שהיא תומכת בגרסת התביעה ובין שהיא לכאורה עומדת

בסתירה לה ובין שהיא נראית ניטרלית לגבי השאלות השנויות במחלוקת [בג"ץ 1895/91 **אלי צוברי נגד פרקליטות מחוז תל-אביב**, כב' השופט בך (1991)].

מבחן הרלוונטיות בסעיף 108 **לחוק סדר הדין הפלילי** נוגע לראיות שהצדדים מבקשים להגיש, בדיקה האם החומר המבוקש בעל נגיעה וזיקה להליך וכן, יש לבחון את עניינו של צד ג' מבחינת האפשרות של פגיעה בזכויותיו ובאינטרסים שלו ו/או הכבדה עליו.

יש לאזן בין האינטרסים הנוגעים במידת הצורך [ענין: תיק 44290-12-11 **יצחק חדד נגד ציפי ציפורה מלכה לבני**].

בבש"פ 8252/13 מדינת ישראל נגד ליאל שיינרסיכם ביהמ"ש העליון (כב' השו' א. רובינשטיין, א. שוהם, ד. ברק ארז) את הגישות השונות, שם נקבע כי בבקשה לחומרי חקירה, שחשיפתם עשויה לפגוע פוטנציאלית בפרטיות המתלון, דרך המלך תהא לדיון במסגרת סעיף 108 לחסד"פ, שכן במסגרת הליך זה, קיימת אפשרות לשמוע את המתלון ואת הגורם המקצועי המחזיק בחומר.

עם זאת, בקביעה הנ"ל אין כדי לחסום את ביהמ"ש לדון בבקשה לעיון בחומר חקירה גם לפי סעיף 74 לחסד"פ גם אם הבקשה כוללת בחובה עיון בחומר חסוי.

כשעסקין בבקשה לתרשומות הנוגעות להליך טיפולי של מתלון או מתלוננת, עיון בהן יעשה אך במקרים חריגים, כאשר ברור לביהמ"ש שיש בהן להשליך באופן ממשי על הגנת הנאשם [ענין בש"פ 8555/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2006); בש"פ 8815/15 נור סעד נ מדינת ישראל].

על אף האמור לעיל, זכותה של המתלוננת לפרטיות אינה גוררת א-אפריורית לזכותו של הנאשם להליך הוגן.

לנגד עיני ביהמ"ש גם חובת ביהמ"ש לרדת לחקר האמת.

ככל שיצביעו על קיומו של יסוד סביר להניח שהחומר עשוי לעזור להגנת נאשם, יכול שביהמ"ש יורה על גילוי [בבש"פ 8815/15 נור סעד נ מדינת ישראל].

כדי לצמצם את עוצמת הפגיעה, יכול שהחומר ייחשף לעיני ביהמ"ש בלבד.

מן הכלל אל הפרט

במקרה דנן, מתבקש ביהמ"ש לאפשר עיון בתיק של המתלוננת במשרדי הרווחה, זאת לאחר שבקשה זוהי הועלתה בפני מותב אחר במסגרת בקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ במסגרת בע"ח 51171-12-17, שם התברר בין היתר כי המתלוננת מתנגדת לחשיפת החומר.

בית המשפט שם, דחה את הבקשה אך הותיר למבקש האפשרות להגיש בקשה במסגרת הדיונית המתאימה.

הבקשה בה עסקין מוגשת בטרם החלה שמיעת הראיות.

בפני ביהמ"ש ניצבת זכות המתלוננת לפרטיות למול זכות הנאשם להליך הוגן הכולל בחובו את הזכות להיערך עם הגנתו.

יש לבחון בנסיבות את כנות הבקשה לחשיפת החומר, שמא מדובר בצעד טקטי.

המידע בתיק הרווחה חסוי וקיים חיסיון בין מטפל למתלוננת.

אומנם מדובר בחיסיון יחסי אך הסרתו צריכה להיעשות בזהירות, רגישות ומידתיות בהתחשב בזכותה של המתלוננת לכבוד ולפרטיות שהינה זכות יסוד.

לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים לבקשה ואופיו של האישום, סבור ביהמ"ש כי בשלב זה של ההליך אין מקום להיענות לבקשה.

עדות המתלוננת טרם נשמעה.

טרם הוכחה רלוונטיות בין נסיבותיה האישיות של המתלוננת, שהובילו אותה לטיפול בשירותי הרווחה לבין האישום כנגד המבקש.

גם אם המתלוננת סובלת מבעיה של התמכרות לאלכוהול ו/או נזקקת לסיוע של שירותי הרווחה - אין זה, בהכרח, משליך על האישום.

ביהמ"ש ער לטענות בא כוח המבקש, ואולם השאלה האם המתלוננת טפלה על המבקש אשמת שווא אם לאו, יכול שתתברר במסגרת החקירה הנגדית.

אם תוכח רלוונטיות במהלך שמיעת הראיות, שמורה לבאת כוח המבקש האפשרות לשוב ולהעלות את הבקשה.

סיכומי של דבר, **הבקשה נדחת.**

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ט, 18 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.